

Yrd. Doç. Dr. İbrahim Hacıbeyoğlu

Doğum tarihi:
02.05.1969

Vefat tarihi:
28.11.2021

Vefat sebebi:
Gaybubet - korona

Mesleği:
Akademisyen

“Ağlamalarımız sakinleşir gibi olur, ben yine İbrahim’e ümit vermeye başlarım!”

YA ZI Prof. Dr. Said Işık
Mesai arkadaşı

Son olarak Türkiye’de saklandığım dönemde, iki kere üst üste 15’er gün birlikte küçük okuma kampları yapmıştık, çok bereketli günlerdi benim için de İbrahim için de. Beraberken en çok konuştuğumuz yine Şifa Üniversitemiz’di.

İbrahim konuşmaya başlar; “Abi İngilizce bir tıp açmamız lazım, yabancı öğrencilerimiz çok olur, isteyen Türk öğrenciler de gelebilir”,

Ben bir iç çekip beynimden geçenleri söyleyemem ama aklımdan geçenleri okur adeta ve devam eder; “Abi adamlar üniversitemizi parti genel merkezi yapmış diyorsun değil mi; bunlar nasıl olacak ki diyorsun” tam o arada gözyaşlarını tutamam ve; “Abiciğim biz yanlış yapmadık ama neylersin...” deyip ellerimi iki yana açarken ikimiz de karşılıklı ağlamaya başlarız ve İbrahim ağlayarak konuşmaya devam eder;

“Olsun abi her şey Allah’ın elinde değil mi, O “ol” der “olur”, hep anlatmıyor musun abi?”

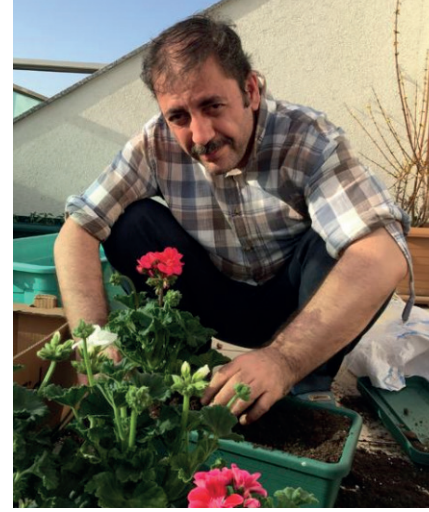
BOĞAZIMDA SÖZLER DÜĞÜMLENİR

Boğazımda sözler düğümlenir ve ben de konuşmadan başımla adeta “amenna saddakna” dercesine onaylarını İbrahim’i...

Ağlamalarımız biraz sakinleşir gibi olur ve ümit vermeye başlarım ben de İbrahim’e;

“Hiç endişen olmasın be kardeşim, hepsi olacak Allah’ın izni ile. Amerika’da, Avrupa’da ihtisaslarını, doktoralarını tamamlayan gençlerimiz de gelecek ve o bayrağı devam ettirecekler evelallah...”

Projelerimizi anlatmaya devam ederiz

birbirimize, bilgisayardan yeni Şifa Üniversitesi Kampüsü’nün projelerini açar ve konuşuruz:

“Abi bu senin 7 dönüm çatı bahçesi projesi süper. Çocukların, şehrin göbeğinde 7 dönüm parkı olacak.” Ben hemen sözü alırım; “Evet can kardeşim, hakikaten tam bir dinlenme yeri olacak herkese.” 7000 metrekare olan üniversitenin oturma alanının en son katını özel bir teknoloji ile çatı bahçesi yapacağız... Hem fizikî mekana ihtiyacımızı çözeceğiz hem de yeşil üniversite olacağız.

GULYABANİLER, DIŞARDA GÖRÜŞÜMÜZ İMKANSIZ

Saatler bu şekilde projeleri konuşarak devam eder, bazen hatıralardan bazen de yaşadıklarımızdan konuşuruz. Derken namaz vakti yaklaşır, bütün projeleri bir sepete koyar ve namaza yöneliriz, adeta namazdan sonraki duamızda “Allah’ım bunların hepsini talebelerimize ver.”

deriz. İbrahim, gitmeye yakın benim hüznümü de hissederek hüznülenir, “Abi yine gelirim üzülme” der....

Adeta yalnızlığı içimde bir kor gibi hissederek kardeşimin arkasından bakar içimden bir iç çekerek bir daha ne zaman görüşürüz derim.

Günler geçer görüşmemiz imkansızlaşır, çünkü dışarda gulyabaniler vardır, kolayca dışarı çıkamayız. Ve benim için artık memleketi terk etmek gerekliliği olur, İbrahim’e söyleyemem bir türlü. Türlü zorluklardan sonra ülkemi hicranla terk ederim ve buralardan İbrahim’i ararım.

“Abi çok sevindim, süper olmuş” der....

Maalesef ülkemizi kara bulutların kapladığı, her gün cadı avlarının olduğu, hapishanelerde onlarca kişinin öldüğü, Meriç’te, Ege’de kardeşlerimizin boğularak Rabbine yürüdüğü zalim bir Firavun döneminden, İbrahim kardeşim de nasibini almıştı.

HAK TANIMAZLAR, İŞKENCENİN HER TÜRLÜSÜNÜ UYGULADI

Hak hukuk tanımaz bir rejim, masumlara yönelik, genç yaşlı, kadın çocuk demeden, işkencenin her türlüünü uyguladığından, genel sekreterimiz de, uzun süre gaybubet yaşamak zorunda kaldı. Buralarda biz zorlukla da olsa aşı oluruz ama neylersin ki İbrahim Türkiye’de aşı olamaz. Maalesef korona hastalığına yakalanır. Kendisi istemese de eşi; “ne olursa olsun hastaneye gidiyoruz” der. Hastaneye giderler, hemen yoğun bakıma alınır ama artık o naif bünyesi dayanamaz ve ebedi aleme göç eder, arkasından onlarca proje, eşi, çocukları, hatıraları ve nüktedanlığı ile. Can Kardeşim oradan buraları görüyorsundur eminim. Allah sana güzellikler nasip etsin.